

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.152/2016/7.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke
. Krecsik Eldoróda előadó bíró
. Tóth Györgyi bíró

Az eljárás helye:

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2016. október 20.

Az ügy tárgya: sikkasztás büntette és más
bűncselekmény

Terhelt(ek): ... II. rendű terhelt

Elsőfok: Környéki Törvényszék 2014. április 10. napján,
tárgyaláson meghozott 7.B.12/2012/144. számú
ítélete

Másodfok: övárosi Ítéltábla 2015. március 10. napján,
nyilvános ülésen meghozott 12.Bf.214/2014/12. számú
ítélete

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: ... II. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. terhelt és társa ellen indított büntetőügyben ... II. rendű terhelt meghatalmazott védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budapest Környéki Törvényszék 7.B.12/2012/144. számú ítéletét, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla 12.Bf.214/2014/12. számú ítéletét ... II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt

nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2014. április 10. napján meghozott és kihirdetett 7.B.12/2012/144. számú ítéletében ... II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett sikkasztás bűntettében [1978. évi IV. törvény - továbbiakban: korábbi Btk. - 317. § (1) bekezdés, és figyelemmel a (2) bekezdés c) pontjára a (7) bekezdés b) pontja], és 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, két esetben a (6) bekezdés b) pontja, míg egy esetben a (7) bekezdés b) pontja].
- [2] Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, 1.000.000 forint pénzmellékbüntetésre és 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a börtönbüntetésből - végrehajtásának elrendelése esetén - a háromnegyed rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000 forintonként rendelte egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.
- [3] A II. rendű terheltet az ellene - további 1 rendbeli - csalás bűntette [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja] miatt emelt vád alól felmentette.
- A **cég1.** és a **cég2.** magánfelek polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Rendelkezett a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.
- [4] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész által a büntetés súlyosítása végett, a II. rendű terhelt és védője által felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2015. március 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 12.Bf.214/2014/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt vonatkozásában megváltoztatta: a III. tényállás alatti cselekményeket (3 rendbeli csalás bűntette) társtettesként elkövetettnek minősítette. A szabadságvesztés tartamát 3 évre súlyosította, és a terheltet 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte. A kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését és a pénzmellékbüntetést mellőzte. A bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezést helyesbítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletnek a fellebbezés folytán felülbírált részét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

- [5] A jogerős ügydöntő határozat ellen ... II. rendű terhelt védője

nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés a) és - figyelemmel a Be. 373. § (1) bekezdés I/c) pontjára - c) pontja alapján arra hivatkozással, hogy az eljárás bíróságok a II. rendű terhelt bűnösségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapították meg és a 3 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntettként értékelt cselekmény tekintetében a törvényes vád hiányában jártak el. A védő ezért elsődlegesen a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a támadott határozatok megváltoztatását és ... II. rendű terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

[6] A védő felülvizsgálati indítványában az anyagi jogi jogsértés körében abból indult ki, hogy a másodfokú bíróság a II. rendű terheltet a tényállás III. pontjában részletezett csalás büntettként - eltérően az elsőfokú bíróság által megállapított bűnsegédként történő minősítéssel - társtettesnek minősítette. Az ítélet tábla ítéletének indokolásából idézve rögzítette: „az iratokból megállapítható, hogy e szerződések megkötésekor a II. rendű terhelt a tényállás kiegészítésében szereplő garancia szerződéseket, készfizetői kezességvállalási szerződést, illetve készfizetői kezességi megállapodást kötött. Mivel a szerződések megkötésére a II. rendű terhelt ilyen közreműködése nélkül nem került volna sor, azzal pedig ő is tisztában volt, hogy a lízingszerződésekben foglaltaknak nem fognak tudni eleget tenni, ezen magatartása nem csak részesi segítségnyújtás, hanem törvényi tényállást megvalósító tettesi magatartás volt, melyből az következik, hogy ezen cselekményeket az I. rendű terhelttel társtettesként követték el” (másodfokú ítélet 6. oldal harmadik bekezdés).

[7] A védő szerint a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy a II. rendű terhelt által kötött szerződések az I. rendű terhelt által megvalósított bűncselekmény feltételét képezték, tényekkel alá nem támasztott feltételezésnek, tekintettel arra, hogy a társtettesesség alanyi oldalának ismérvei teljes mértékben hiányoznak. Kiemelte, hogy az eljárás folyamán sem az I. rendű terhelt, sem a tanúk nem tettek olyan vallomást, hogy a **II. rendű terhelt** tudomással bírt volna a **cég 3** esetleges tulajdonjogáról. A II. rendű terhelt vonatkozásában a vádkiterjesztésig fel sem merült annak a lehetősége, hogy a tényállásban írt cselekményeket - melyek döntő többsége kizárólag az I. rendű terheltet terhelik - felismerhette, illetve hozzájárulását adhatta olyan ügyletek lebonyolításához, melyek a tényállás III. pontjában rögzített csalás büntettként megvalósítását vonnák maguk után. Ezért téves az ítélet táblájának az a következtetése, amely a terhelt által kötött garancia szerződések, illetve készfizetői kezességi szerződések meglétét az I. rendű terhelt által megvalósított csalás előfeltételévé teszik. A jogtalan haszonszerzés célzatával történő, tévedésbe ejtő, illetve tévedésben tartó magatartás tekintetében sem az elsőfokú bíróság, sem az ítélet tábla, de maga a vádirat sem fejti ki azokat a konkrét

tényeket, illetve nem jelöli meg azokat a bizonyítékokat, melyek arra utalnak, miben merül ki a II. rendű terhelt szándéka a bűncselekmény elkövetésére. Adott esetben tehát a II. rendű terhelt magatartásának célzatosan kellett volna előidézni a **cég 3** vonatkozásában azt a hamis tudattartalmat, amely így a sértett megkárosítására vezetett. Arra vonatkozóan azonban, hogy ilyen magatartást a II. rendű terhelt akár szóban, akár írásban megtett volna, sem a vádirat, sem a bíróság nem tud érdemi bizonyítékot felmutatni. Ezért megállapítható, hogy ... II. rendű terhelt bűncselekményt nem követett el, ekként felmentő ítélet meghozatala indokolt.

- [8] A védő a felülvizsgálati indítványában a fentiekén túlmenően hivatkozott a Gazdasági társaságokról szóló elkövetéskor hatályos 2006. évi IV. törvény 22. § (4) bekezdésében foglaltakra, amely kimondja, hogy a vezető tisztségviselő feladatát önállóan látja el; e minőségében csak a jogszabályoknak, a társasági szerződésnek, valamint a társaság legfőbb szerve határozatainak van alávetve, a gazdasági társaság tagjai által nem utasítható. Miután pedig a terheltek önálló cégbejegyzési jogából következik, hogy aláírásukért, jogcselekményeikért is önálló felelősséggel tartoznak, nem elvárható, s jogszabályi kötelezettség sem áll fenn a tekintetben, hogy az önálló aláírási joggal rendelkező tisztségviselőnek tudomással kell bírnia, vagy tudomással kellett volna bírnia a szintén ilyen pozíciót betöltő társa tevékenységéről, valamint hogy a II. rendű terhelttől többletkötelezettségként elvárható volt az I. rendű terhelt döntéseinek ellenőrzése, jóváhagyása.
- [9] Felülvizsgálati indítványában a védő egyúttal eljárási szabálysértésként azt kifogásolta, hogy a 3., 4. és 5. vádpontokban részletezett csalás bűncselekménye tekintetében a bíróság törvényes vád hiányában járt el. Az írásban benyújtott vádkiterjesztés ugyanis annyit tartalmazott, hogy „a 3., 4. és 5. vádpontokat azzal egészítem ki, hogy minden ügylet **II. rendű terhelt** tudtával zajlott.” A védő álláspontja szerint az ily módon vád tárgyává tett, de ki nem fejtett, s pontosan meg nem jelölt cselekménnyel szemben a II. rendű terhelt védekezési lehetősége is beszűkült.
- [10] A Legfőbb Ügyészség a BF.202/2016. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta, és a megtámadott határozat – a II. rendű terhelt tekintetében – hatályban tartását indítványozta. A Legfőbb Ügyészség szerint a tényállás esetleges megalapozatlansága, a bizonyítékok bírói mérlegelése a felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem alapozza meg, mert a felülvizsgálat során az alapügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás az irányadó. A vád és módosítása, illetve kiegészítése egyaránt törvényes volt, eleget tett a törvény elvárásainak. Az irányadó tényállásból az eljáró bíróságok a sikkasztás, illetve a csalás bűncselekménye kapcsán egyaránt helyes következtetést vontak a II. rendű terhelt bűnösségére. Mindkét

tényállási pontban (I. és III.) foglalt cselekmények kapcsán helyesen állapították meg a társtettesi elkövetői alakzatot is.

[11] A II. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében fenntartotta és megismételte a törvényes vád hiányával, valamint az anyagi jogi törvénysértéssel kapcsolatban kifejtett érvelését. Utóbbi körében kifejtette, hogy a II. rendű terhelt a csalás tényállását nem valósította meg az általa vállalt és aláírt készfizető kezességgel. A csalást elkövető tettes/társtettes célzatának jogtalan haszonszerzésre kell irányulnia akkor is, ha az kezesség vállalása útján valósul meg. A jelen ügyben azonban a kezes jogtalan haszonszerzési célzata, a harmadik személlyel megkötött megállapodása, valamint e személy II. rendű terhelt irányába teljesített vagyoni juttatása - amellyel a csalás törvényi tényállása megvalósulhat - nem bizonyított tény. Emellett a kezes a teljes vagyonával köteles helytállni a vállalt alapkötelem teljesítéséért beleértve a jogtalan haszonszerzésből származó vagyonát is, ezért a kár, mint a csalás tényállási eleme ezért sem következett be.

[12] Nem bizonyított az az állítás sem, hogy az egyik ügyvezető csak a másik ügyvezető beleegyezésével (közreműködésével) képviselhette a társaságot. Egyrészt mellett létező önálló cégjegyzés esetén - az erre vonatkozó megállapodás bizonyítottságának hiányában - a társtettség kizárt, hiszen a korlátozott felelősségű társaság valamennyi önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője a saját belátása szerint dönthet a társaság képviseletében, és ezen döntéseinek hátrányos következményeit is önállóan köteles viselni.

[13] A sikkasztás büntető anyagi jogi megsértéssel való megállapítása tekintetében a védő hivatkozott arra, hogy a **cég 4**-nek (mint licencvevőnek) a II. rendű terhelt a szerződés megkötésének időpontjában nem volt vezető tisztségviselője.

[14] A védő többször is úgy fogalmazott, hogy az ügyészség álláspontja szerint a **cég 3** francia cég és a **cég 4** között „vállalkozási szerződéssel vegyes eladási, bizományosi szerződés jött létre”. A védelem szerint jelen ügyben nem bizonyított az a tény, hogy az I. rendű terhelt által a **cég 4** képviseletében értékesített félpótkocsik, a III. rendű terhelt vonatkozásában rábízott dolognak minősülnének. A pótkocsik I. rendű terhelt által - önálló cégbejegyzési joga alapján - történt értékesítése során a II. rendű terhelt tevőleges magatartást nem valósított meg. A II. rendű terhelt a pótkocsik tulajdonjogának átruházásáról nem rendelkezhetett, ezen eladások ellen érvényesen nem is tiltakozhatott.

III.

[15] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.

[16] A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. § (1)

bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott - okból, másrészt - a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bekezdések] bírálta felül.

[17] Ennek során a felülvizsgálati indítványt az irányadó tényállás megalapozottságát támadó részében a törvényben kizártnak, érdemében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

[18] 1. Elöljáróban jegyzi meg a Kúria, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelynek kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt okokból van helye. Emellett a felülvizsgálati eljárásban a Kúria - a Be. 423. § (4) bekezdésére tekintettel - csak az indítványban megjelölt felülvizsgálati okra, valamint - a hivatkozott rendelkezés (5) bekezdése alapján hivatalból folytatandó vizsgálat keretében - a 416. § (1) bekezdésének c) és d) pontja szerinti eljárási szabálysértésekre lehet figyelemmel.

[19] A Kúria a hivatalból lefolytatott vizsgálata alapján a felülvizsgálati indítványban nem kifogásolt, azonban hivatalból vizsgálandó - feltétlenül hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést nem észlelt.

[20] A felülvizsgálat szabályrendszere értelmében a tényállás helyessége a felülvizsgálat tárgya nem lehet. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (1) bekezdésének előírása szerint a tényálláshoz kötöttség érvényesül. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ez a tényállás felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Annak vizsgálata során tehát, hogy a bűnösség megállapítása, vagy a cselekmény jogi minősítése törvényes-e, a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, csak az vehető figyelembe.

[21] Eljárási szabálysértés vizsgálatára is csak akkor kerülhet sor, ha az a büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, a felülvizsgálati eljárást megalapozó eljárási szabálysértések között szerepel. Ezért azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra, vagy a tényállásban nem szereplő tényekre hivatkoznak, a Kúriának érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítania.

[22] Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak helye nincs [Be. 419. § (1) bekezdés, 388. § (2) bekezdés].

[23] A Kúria a fentiekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a védő felülvizsgálati indítványának a tényállás megalapozatlanságát sérelmező megállapításai és észrevételei a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható kérdések körén kívül esnek. A felülvizsgálati eljárás szigorú szabályrendszerében az irányadó tényállás támadhatatlanságát sérti a bizonyítékok értékelésének vitatása, mérlegelésük támadása, ugyanakkor a tényállástól eltérő, abban nem rögzített körülményre hivatkozás.

[24] A Kúria e körben utal arra, hogy az első- és a másodfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét vitatja a védő, amikor azt

állítja, hogy az eljárás bíróságok a II. rendű terhelt tagadása ellenére állapították meg azt a tényt, hogy tudomással bírt a **cég 3** cég tulajdonjogáról, a cégek között létrejött szerződések valós tartalmáról, a bizományi szerződésről. A tényállást támadja akkor is, amikor azt sérelmezi, hogy a terhelt a **cég 4** mindenkori valós anyagi helyzetének ismeretében, egymás tevékenységéről tudva, azt kölcsönösen kiegészítve hajtották végre a vádbeli cselekményeiket. E körben a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt indítvány. Ugyanezen okból kizárt az ügy felderítettségének vitatása, a tényállás hiányos, aggályos voltának kifogásolása is.

[25] 2. A Be. 416.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I./b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor. A Be. 373. § (1) bekezdés I/c) pontja alapján felülvizsgálati ok és feltétlenül a jogerős ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését eredményező eljárási szabálysértés, ha a bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A védő felülvizsgálati indítványában e felülvizsgálati okra is hivatkozott, ezért a Kúria a továbbiakban e kérdésben foglalt állást.

[26] A védő indítványának megvizsgálása során a Kúria abból indult ki, hogy a bíróság eljárásának alapja a törvényes vád. A bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el [Be. 2. § (1) bekezdés].

[27] A Kúria mindennek előtt arra mutat rá, hogy a törvényes vád követelménye értelemszerűen nem önmagában a vádmódosításon, hanem a módosított vádon kérhető számon.

[28] A vádmódosítás gyűjtőfogalom, egyaránt jelenti a vád megváltoztatását és a vád kiterjesztését. A Be. 310. § (1) bekezdése szerint, ha az ügyész a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények tekintetében úgy látja, hogy a terhelt az eredetileg vád tárgyává tett bűncselekmény helyett más bűncselekményben bűnös, akkor a vádat megváltoztatja; ha pedig úgy látja, hogy a terhelt az eredetileg vád tárgyává tett bűncselekmény mellett más bűncselekményben is bűnös, akkor a vádat kiterjeszti.

[29] A vádmódosítás egyaránt érintheti a vádbeli tényeket és azok vád szerinti jogi minősítését. A vád megváltoztatása esetében azonban a vádbeli tények legfeljebb kisebb mértékben változhatnak, a tettazonosság kerete lényegében változatlan marad. Nem lép a vádban eredetileg leírt tényállás helyébe egészen más, új tényállás, mert az már nem a vád megváltoztatása, hanem új vádemelés, amely a Be. 310. §-ának keretén kívül esik. A vád megváltoztatása rendszerint az ügy jogi megítélésének, ezen belül a vád tárgyává tett cselekmény jogi minősítésének megváltozását, megváltoztatását jelenti.

[30] A vád kiterjesztése esetében az eredeti vád tárgyához képest ténybeli újdonságokat, ténybeli többletet hoz a vádló a bíróság

elé. A vád kiterjesztése további tények, és annak alapján további bűncselekmény felrovását jelenti.

[31] A bíróságot a vád ténybelisége köti, az ügyész jogi indítványa viszont nem [Be. 2. § (3)-(4) bekezdés]. A jogi minősítés ugyanis a bírói értékelés körébe tartozik, tehát nincs akadálya annak, hogy a bíróság a vád tárgyává tett cselekményt - a vádló jogi álláspontjától eltérően - ne egy, hanem több bűncselekménynek minősítse (alaki bűnhalmazat). Ha az eredményhez (súlyosabb eredményhez) kötött minősített eset megállapításának lehet helye, akkor - a tettazonosság körében maradvá, vádmódosítás nélkül - a súlyosabb eredményre kiterjedően is elbírálja a cselekményt [1/2007. BKv.].

[32] A Be. 310. § (1) bekezdése szerint a vád módosításának a vádemelés és a Be. 321. § (1) bekezdése szerinti - az ügydöntő határozat meghozatala céljából tartott - tanácsülés közötti időben van helye, ezen túlmenő törvényi korlátja viszont nincs.

[33] A vádmódosítás - értelemszerűen - a benyújtott (megemelt) vád megváltoztatását, illetve kiterjesztését jelenti. A vád megváltoztatásának következménye, hogy az eredeti vád megváltozik és a megváltoztatott tartalom a módosított vádnak nem része. A vád kiterjesztése viszont értelemszerűen csak az eredeti vád fenntartása mellett lehetséges (különben nem lenne mit kiterjeszteni).

[34] Az iratok alapján a Kúria azt állapította meg, hogy jelen ügyben a Pest Megyei Főügyészség az NF.1288/2010. számú - a Budapest Környéki Törvényszékhez 2012. február 14. napján érkezett - vádiratában emelt vádat ... II. rendű terhelttel szemben jelentős kárt okozó csalás büntette [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] miatt. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tárgyaló ügyész a 2013. december 5. napján megtartott perbeszédében a vádirati tényállást módosította. A vádirati minősítést megváltoztatva és kiterjesztve indítványozta, hogy a bíróság a II. rendű terheltet mondja ki bűnösnek:

- 1 rendbeli, különösen nagy értékre, üzletszerűen, önálló tettesként és folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében [2012. évi C. törvény - továbbiakban: Btk. - 372. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont] (1. vádpont),

- 1 rendbeli, különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont] (3. vádpont),

- 3 rendbeli - ebből két esetben bűnsegédként megvalósított - jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (5) bekezdés b) pont] (2., 4. és 5. vádpont).

[35] A Kúria a fentieken túlmenően rögzíti, hogy az eredeti vád egy bevezető részből és 5 vádpontból állt. Amint azt a Legfőbb Ügyészség helyesen kifejtette, a bevezető részt nem lehet elkülönülten kezelni és értelmezni a többi vádponttól, hiszen ez minden esetben egyfajta összefoglalója a történeti eseményeknek, a

terheltek cselekményben betöltött szerepének. Jelen ügyben a bevezető rész eredendően is azt tartalmazta, hogy „A vádlottak 2007. február 19. napjával alapították a **cég 4-et**, amelynek alapításától kezdve ügyvezetője volt a ... I. rendű vádlott, míg ... II. rendű vádlott 2008. február 6. napjától töltötte be ugyanezt a tisztséget. Mindketten önálló cégbejegyzési joggal rendelkeztek.” Így válik egyértelművé az, hogy az önálló cégbejegyzésre jogosult, de egyaránt ügyvezetőként tevékenykedő ... I. rendű, valamint a II. rendű terhelt nem egymástól elszigetelten, hanem ellenkezőleg, a **cég 3** cég tulajdonjogának, a cégeik között létrejött szerződések valós tartalmának, ugyanakkor a **cég 4** mindenkor valós anyagi helyzetének ismeretében, egymás tevékenységéről tudva, azt kölcsönösen kiegészítve hajtották végre a vádbeli cselekményeket. Így a vádirati tényállás 2. pontjában (II. ítéleti tényállásban) megjelölt cselekményt a II. rendű terhelt, míg a 3., 4., és 5. vádirati (III. ítéleti) tényállási pontok szerinti azonos jellegű és azonos módon végrehajtott cselekményt az I. rendű terhelt valósította meg, amely cselekményekhez a terhelt-társ a vádirati tényállás szerint segítséget nyújtott. Ezeket a cselekményeket ugyanis valamennyi esetben a másik ügyvezető tudtával és beleegyezésével valósították meg. Ehhez képest a végindítványban módosított vád szerint a II. rendű terhelt a 3., 4. és 5. vádirati (III. ítéleti) tényállási pontokban foglalt cselekmények szerinti banki ügyleteknél készfizető kezesként járt el (írásban benyújtott ügyészi végindítvány 2. oldalának 2. és 3. bekezdése, valamint 12. oldalának 5. bekezdése).

[36] A Kúria rámutat arra is, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezése szerint „Ha az ügyész - a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények tekintetében - úgy látja, hogy a vádlott más bűncselekményben bűnös, vagy más bűncselekményben is bűnös, mint amely miatt ellene vádat emelt, a 321. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésig a vádat megváltoztatja, illetőleg kiterjeszti, vagy a vádirat kiegészítése végett a tárgyalás elnapolását indítványozza.

A vád megváltoztatása esetén a bíróság a tárgyalást elnapolhatja, ha azt az ügyész vagy - a védelem előkészítése érdekében - a vádlott, illetőleg a védő indítványozza.

[37] A vád kiterjesztése esetén a bíróság a tárgyalást legalább nyolc napra a vádlott és a védő együttes indítványára elnapolja, vagy hivatalból elnapolhatja; illetőleg azt az ügyet, amelyre a vádat kiterjesztették, elkülöníti.” [Be. 310. § (1), (2), (3) bekezdés]

[38] Amint azt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása (elsőfokú ítélet 11. oldal hatodik bekezdés), de maga a védői észrevétel (2016. május 31. napján kelt beadvány 8. oldal) is tartalmazza, a bíróság az eljárási törvényben foglaltaknak maradéktalanul eleget tett, amikor a II. rendű terhelt és védője indítványára a bizonyítási eljárást ismét megnyitotta, a tárgyalást 2013. december

16. napjára - vagyis 10 napra - elnapolta, majd a II. rendű terheltet kihallgatta az ellene felhozott újabb vádak tekintetében.

[39] Mindezek alapján a benyújtott vádirat és a módosított vádalaki legitimációja kétségtelen, tartalma pedig eleget tesz az alanyi, tárgyi és büntetőjogi meghatározottság, valamint személyre konkretizáltság törvényi követelményének. Az ügyet tárgyaló perbíróság nem sértett eljárási szabályt és a Be. 310. §-ában foglaltak maradéktalan megtartásával járt el. Ezért a törvényes vádhiányát sérelmező részében a Kúria a védő felülvizsgálati indítványát nem találta alaposnak.

[40] 3. A Be. 416.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - egyebek mellett - akkor van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

[41] A védő érdemi elbírálást igénylő felülvizsgálati indítványa e körben annak a megállapítására irányult, hogy a tényállás I. pontjában részletezett sikkasztás tekintetében a jogtalan eltulajdonítás, a tényállás III. pontjában részletezett csalás kapcsán pedig a jogtalan haszonszerzés és a károkozás nem állapítható meg, ezért egyik bűncselekmény sem valósult meg.

[42] A Kúria ... II. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát a büntető anyagi jogszabálysértésre hivatkozó részében sem találta alaposnak.

[43] A Kúria az anyagi jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati indítvány elbírálása során abból indult ki, hogy a kötelezően irányadó jogerős ítéleti tényállás alapul vételével kell és lehet állást foglalni a rendkívüli jogorvoslat tárgyában.

[44] a) A tényállás I. pontjában leírt cselekmény lényege szerint a **cég 4** és a **cég 3** francia cég között - szóban - vállalkozási szerződéssel vegyes eladási, bizományosi szerződés jött létre. Ennek lényegi tartalma a következő volt: a francia cég által leszállított alkatrészegységekből a **cég 4** összeszerelte a kész félpótkocsikat, azonban mind az alkatrészecskék, mind az elkészült járművek az értékesítésükig a francia cég tulajdonában maradtak. Az alkatrészecskék áráként meghatározott limitárat a **cég 4**-nek csak az értékesítés után kellett kifizetni, ily módon az alkatrészecskék szállítása, majd a félpótkocsik értékesítése „bizományosi kapcsolatban történt”.

[45] A megállapodás arra is kiterjedt, hogy a limitárat meghaladó eladási ár a **cég 4**-t illeti (jutalék), illetve abban az esetben, ha a félpótkocsit kizárólag limitár alatt lehet értékesíteni, akkor erről előzetesen értesíteni kell a **cég 3**-t, aki a döntésétől függően csökkentheti a limitárat és hozzájárulhat az alacsonyabb vételáron történő értékesítéshez.

[46] A **cég 4**-hez tiszta vállalkozási szerződéses jogviszonyban is érkeztek alkatrészegységek, mert a **cég 3** arra is kötelezettséget vállalt, hogy karosszériával ellátott alváz esetén 1.100 euró/db vállalkozási díj ellenében átvesz évi 140 db, **cég 4** által

összeszerelt félpótkocsit.

- [47] A francia céggel kötött szerződés megkötéséhez szükséges tőke biztosítása céljából a **cég 4** a cég 5-höz benyújtott eredményes pályázat következményeként együttműködési szerződést kötött. E szerint üzletrészt szerezve a társaságban, a **cég 5** tőkeemelést biztosított, amelynek ellentételezéseként több biztosítékot is kikötött, köztük keretbiztosítéki vagyonterhelő zálogjogot. A zálogszerződésben szerepelt, hogy a **cég 4** mint zálogkötelezett tudomásul veszi, hogy a zálogjogosult kielégítési jogának megnyíltakor a hozzá intézett írásbeli egyoldalú jognyilatkozatával a vagyont terhelő zálogjogot meghatározott vagyontárgyakat terhelő zálogjoggá alakíthatja, és e zálogtárgyakból választása szerint kereshet kielégítést.
- [48] A tényállásban részletezettek szerint a **cég 4** 2008. év végére eladósodott. A forráshiányt a terheltek banki hitelekkel, magánszemélyektől felvett kölcsönökkel próbálták ellensúlyozni, illetve részben saját szállítóikkal finanszírozták működésüket, ily módon jelentős szállítói adósságot halmoztak fel. Emellett a terheltek úgy próbáltak pénzhez jutni, hogy az általuk összeszerelt és értékesített félpótkocsik eladását a francia céggel nem közölték, így nem is fizették ki az eladásuk után a tulajdonost illető limitárat, hanem azt a **cég 4** működésével kapcsolatban felmerült más kiadásokra fordították.
- [49] A társaság nevében a terheltek olyan kölcsönügyleteket is kötöttek, ahol a kölcsön fedezetét az általuk összeszerelt és továbbra is a **cég 3** tulajdonában álló félpótkocsik képezték. Kezdetben, 2008-ban még sikerült visszafizetni az így felvett kölcsönöket, és a felajánlott biztosítékokat visszavették, de 2009-től kezdődően az adósságokat rendezni nem tudták, ezért a hitelezők a felajánlott biztosítékokból (kézi zálogból vagy annak nem minősülő kötelmi igényt érvényesítve) kerestek kielégítést.
- [50] A tényállásban konkrétan megjelölt, a terheltek által kötött adásvételi szerződések mellett a cég 5 2009 nyarán észlelte a cég nehézségeit és élve a szerződésben kikötött jogával, elhatározta, hogy a keretbiztosítéki vagyont terhelő zálogjogot konkrét vagyontárgyakra egyediesítik. Ezért a II. rendű terhelt az I. rendű terhelt tudtával és hozzájárulásával az ingó jelzálogjog bejegyzésére 2009. július 29-én felajánlott összesen 26 db **cég 3** tulajdonában lévő félpótkocsit. Az adatok birtokában a félpótkocsikra a **cég 5** jelzálogjogot jegyeztetett be, amelyet a **cég 4**-t vezető terheltekkel is közölt. A terheltek azonban sem ekkor, sem a későbbiekben nem jelezték, hogy a félpótkocsik nem a **cég 4** vagyont képezik, hanem a sértett cég tulajdonában állnak.
- [51] A tényállás III. pontjában foglalt cselekmény lényege szerint az eladatlan készletek felhalmozódása és az eredménytelen értékesítési tevékenység miatt 2008 novemberében a **cég 3** felfüggesztette a **cég 4** felé az alkatrészegységek szállítását, és az újraindítást attól tette függővé, hogy a magyar cégnek sikerül-e értékesítenie az addig összeszerelt késztermékeket. A termelést

ezért 2008. november 30. napjával le kellett állítani. A **cég 4** 2008. év végére 48.000.000 forint összegű szállítói tartozást halmozott fel, miközben jelentős kintlévőségei nem voltak, bevételei nem fedezték a havi rendszeres kiadásokat, így különösen a 2.000.000 forint feletti bérleti díjat. A cég a hiteltartozásait nem törlesztette, és 2009. márciusi esedékességgel akkor már további jelentős kötelezettségei voltak, mert a korábban megkötött szerződés szerinti lízingdíjakat is meg kellett fizetni.

[52] A cég kilátástalan pénzügyi helyzetével mindkét terhelt tisztában volt.

[53] Ebben a már eladósodott, és további tartozásokat felhalmozó helyzetben a terheltek további lízingcégek előtt valós gazdasági, vagyoni és pénzügyi helyzetüket elhallgatták, és úgy kötöttek velük lízingszerződéseket, hogy valótlanul azt ígérték, a futamidő végéig megfizetik és képesek megfizetni az esedékes lízingdíjakat.

[54] Ezzel szemben erre valódi és reális kilátásuk nem volt, és alappal nem is remélhették, hogy szerződéses kötelezettségeiket teljesíteni tudják, hiszen ekkor a **cég 4**-nek teljesítőképessége már nem volt.

[55] Ennek ellenére és mindezt a sértetti lízingcégek előtt elhallgatva, az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt tudtával és beleegyezésével több lízingszerződést kötött: a **cég 2**-vel, az **cég 6**-al, valamint a **cég 7**-el. E szerződéseket az I. rendű terhelt kötötte meg, amelyekhez kapcsolódóan a II. rendű terhelt garanciaszerződéseket, készfizetői kezességvállalási szerződést, illetve készfizetői kezességi megállapodásokat kötött. Ezek tartalmazzák a vonatkozó szerződések számát, valamint azt, hogy a II. rendű terhelt a szerződések tartalmát,összepszerűségét ismeri és vállalja, hogy amennyiben a **cég 4** az esedékességgel tartozását maradéktalanul nem teljesíti, úgy a fizetési kötelezettségnek eleget tesz. A garancia- és kezességvállalások a pénzügyintézetekkel kötött szerződések feltételét képezték.

[56] b) A sikkasztás bűncselekményét az követi el, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik [korábbi Btk. 317. § (1) bekezdés].

[57] A tényállás büntetőjogi megítélése szempontjából döntő jelentősége van annak, hogy a terheltek cége az áruk átvételével tulajdonjogot szerzett-e azokon, mert ebben az esetben azok idegen dologból saját dologgá váltak, amelyekre sikkasztást nem lehet elkövetni. A tényállás szerint azonban a sértett állapította meg az alsó eladási árat, és az értékesítés fejében járó díjban állapodott meg a terhelttel. Tulajdonátruházás esetén a rendelkezési jog is átszállt volna a terheltre, vagyis a sértettnek nem lett volna joga sem ármegállapításra, sem annak meghatározására, hogy a terheltet milyen összeg illeti meg a haszonból. Mindebből az eljáró bíróságok helyesen következtettek arra, hogy a terheltek cége és a sértett között nem tulajdonátszállást eredményező adásvétel történt, hanem ahogy azt az irányadó tényállás tartalmazza: vállalkozással vegyes eladási bizományosi szerződés jött létre.

- [58] Amint azt a perbíróság helyesen megállapította, a tényállásban feltüntetett esetben a bűncselekmény részint sajátjaként rendelkezéssel [Btk. 317. § (1) bekezdés II. elkövetési fordulata], részint a rábizott dolog jogtalan eltulajdonításával [Btk. 317. § (1) bekezdés I. elkövetési fordulata] valósult meg (elsőfokú ítélet 71. oldal első és második bekezdés).
- [59] A Kúria rámutat arra, hogy a sikkasztás bűncselekményének törvényes megállapítását az alábbi körülmények is alátámasztják: Amint azt a jogerős ítéleti tényállás is tartalmazza, jelen esetben nem két cég kötődik az I. rendű és a II. rendű terheltek személyéhez, hanem egy, mégpedig a közösen létrehozott cég 4. A tényállás szerint már 2006. év végén elhatározták, hogy egy összeszerelési technológián, illetve értékesítési bázison alapuló közös vállalkozást alapítanak, ezért elhatározásuknak megfelelően közvetlenül megkeresték a **cég 3-t**, tárgyalásokat kezdeményeztek velük, majd 2007. február 19-én megalapították a szombathelyi székhelyű cég 4-et. Az indulótőkét a harmadik alapító tag ... bocsátotta a rendelkezésükre, ő azonban nem vett részt a cég ügyeinek az intézésében. Az I. rendű és a II. rendű terheltek mindketten ügyvezetői tisztséget töltöttek be a társaságnál, a II. rendű terhelt 2008. február 6. napjától. A Kúria kihangsúlyozza, hogy ennek az időpontnak azért van nagy jelentősége, mert a vád tárgyává tett cselekmények kizárólag ezt az időpontot követő események.
- [60] A tényállás tartalmazza, hogy a terheltek a feladatokat nagyjából részben közösen végezték. A II. rendű terhelt közzgazdász végzettségénél fogva a banki ügyintézését és a pályázatírást látta el.
- [61] Amint azt a Kúria a [35] bekezdésben már rögzítette, a cég 4 és a francia cég között vállalkozási szerződéssel vegyes eladási, bizományosi szerződés jött létre, ennek tartalmi kifejtésére is ugyanitt sor került. Ebből pedig az következik, hogy a **cég 4** ezzel a szerződéses háttérrel kezdte meg a tevékenységét. 2008. június 23. napjától azonban a cég piaci gondjainak jelentkezésével az I. rendű terhelt és a II. rendű terhelt a bizományosi szerződésből fakadóan a számára idegen dolgot (alkatrészek és az azokból összeszerelt félpótkocsik) eladta, zálogfedezetül felajánlotta, lekötötte. Ezek az adatok összességükben egyértelműen cáfolják a II. rendű terhelt e körben tett érdemi védekezését, miszerint ő abban a meggyőződésben volt, hogy a leszállított alkatrészegységek adásvételi jogviszony keretében kerültek a **cég 4**-hez halasztott fizetési határidővel. A II. rendű terhelt tehát a tényállásban rögzített magatartásával - részben eltulajdonítással (idegen dolog eladása), részben sajátjaként rendelkezéssel (idegen dolog megterhelése) - maradéktalanul megvalósította a sikkasztás törvényi tényállását.
- [62] c) A Btk. 318. § (1) bekezdése szerint csalást követ el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz.

- [63] A csalás elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés és a tévedésben tartás. A tévedésbe ejtés a valónak és a valótlannak a felcserélése. A valótlanságnak valóságként feltüntetése, vagy a valóságnak más színben beállítása. Ennek eredményeként az ún. passzív alanyban a valóságtól eltérő téves képzetek alakulnak ki. A vagyoni kihatású döntését e téves képzetei alapján hozza meg. A passzív alany tévedését a tettes idézi elő aktív cselekményével – pl. szóban, írásban – vagy valamely jogilag releváns mulasztásával.
- [64] Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a tévedésnek nem kell kiterjednie a jogügylet egészére. Csak az szükséges, hogy a jogügylet olyan elemeit fogja át, amelyek a károkozással okozati összefüggésben állnak.
Az elkövetői magatartás szándékos, ezen túlmenően célzatos. Az elkövető tényállásban értékelte célja a jogtalan haszonszerzés. A károkozás tekintetében pedig elegendő lehet az eshetőleges szándékosság is.
- [65] A törvényi tényállás megvalósulásának három, egymást kiegészítő okozati összefüggés megléte a feltétele. A megtévesztő magatartásnak kell előidéznie a passzív alany tévedését, ehhez képest arra alkalmasnak, szándékosnak (és értelemszerűen más által elkövetettnek) kell lennie.
- [66] E tévedésnek kell kiváltania a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezését. Végül a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között szintén okozati összefüggésnek kell fennállnia. A csalás esetében tehát a kárt nem közvetlenül az elkövető megtévesztő magatartása, hanem a megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése okozza.
- [67] A jogtalan haszonszerzés nem önálló tényállási elem, hanem a megtévesztő magatartás célzata. A célzott haszon tényleges megszerzése azonban már nem tartozik a tényállás keretei közé, azon túlnyúlik, s ezért a csalás miatti bűnösség megállapítása szempontjából közömbös.
- [68] A kár bekövetkezése az a tényállási elem, amely által a csalás befejezetté válik akkor is, ha a hasznot az elkövető (vagy bárki más) nem, vagy még nem szerezte meg. Valamely magatartás egyébként akkor lehet megtévesztő, ha mögöttes szándéka rejtett, vagy kifejezésre juttatásával ellentétes. Jelen ügyben ez megállapítást nyert.
Miután az eljárásban feltárt bizonyítékok a terhelt védekezését megcáfolták, a bíróságok tényként állapították meg, hogy a II. rendű terhelt szándéka jogtalan haszonszerzés volt.
- [69] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás egyértelműen rögzíti azt, hogy a II. rendű terhelt tévedésbe ejtő, megtévesztő magatartást fejtett ki a sértettek képviselői irányába, valamint, hogy ezzel összefüggésben azoknak ténylegesen kárt okozott.
- [70] Amint a Kúria már utalt rá, 2008. november végére a cég kilátástalan helyzetbe került, ezzel mindkét terhelt – így a II. rendű terhelt is – tisztában volt. Ennek ellenére és mindezt a sértetti lízingcégek elől elhallgatva, az I. rendű terhelt a II.

rendű terhelt tudtával és beleegyezésével több lízingszerződést kötött: a **cég 2**-vel, a **cég 6**-al, valamint a **cég 7**-el. E szerződéseket az I. rendű terhelt kötötte meg, amelyekhez kapcsolódóan a II. rendű terhelt garanciaszerződéseket, készfizetői kezességvállalási szerződést, illetve készfizetői kezességi megállapodásokat kötött.

[71] A másodfokú bíróság által kiegészített III. tényállás 1. pontjában szereplő, a **cég 2**-vel 2009. január 6-án kötött szerződéssel kapcsolatban a II. rendű terhelt ugyanezen a napon kötött garancia szerződéseket; a III. tényállás 2. pontjában szereplő, az cég 6-al 2009. február 2-án kötött szerződéssel kapcsolatban a II. rendű terhelt ugyanezen a napon kötött készfizetői kezességvállalási szerződést; a III. tényállás 3. pontjában szereplő, a cég 7-el 2009. március 23. napján kötött szerződésekkel kapcsolatban a II. rendű terhelt ugyanezen a napon kötött készfizetői kezességi megállapodást (másodfokú ítélet 4. oldal utolsó három és az 5. oldal első bekezdése). Mindez azt jelenti, hogy a hitelszerződés a garancia szerződésekkel, a készfizetői kezességvállalási szerződéssel, illetve a készfizetői kezességi megállapodással együtt került aláírásra.

[72] Amint arra a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá, a szerződések tartalmazták, hogy a II. rendű terhelt minden szükséges adat birtokában volt. Az ítéleti tényállás részét képezi ezzel összhangban az, hogy a már eladósodott és folyamatosan további tartozásokat felhalmozó helyzetben egyrészt a sikasztással elkövetett bűncselekményekből származott bevétele a cégnek, másrészt további lízingcégek előtt valós gazdasági, vagyoni és pénzügyi helyzetüket elhallgatták és úgy kötöttek velük lízingszerződéseket, hogy valóttanul azt ígérték, hogy a futamidő végéig megfizetik és képesek megfizetni az esedékes lízingdíjakat. Ezzel szemben erre valódi kilátásuk nem volt, és alappal nem is remélhették, hogy szerződéses kötelezettségeiket teljesíteni tudják, ugyanis ekkor a **cég 4**-nek teljesítőképessége nem volt (elsőfokú ítélet 22. oldal III. tényállás ötödik és hatodik bekezdés).

[73] Az irányadó tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy a hitelszerződések megkötéséhez nélkülözhetetlen volt a II. rendű terhelt közreműködése, a II. rendű terhelt pedig teljes egyetértésben cselekedett terhelt társával, úgy, hogy tudta, reális teljesítési képességgel nem rendelkeznek.

[74] Amint azt a Kúria már kifejtette, a kár a hitelszerződések megkötésével bekövetkezett. Ekként a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a II. rendű terhelt a tényállás III. pontjában terhére rótt cselekményeket társtettesként követte el.

[75] A Kúria a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal összefüggésben rámutat arra, hogy a vádbeli cselekmények kapcsán az I. rendű és a II. rendű terhelt egyaránt vezető tisztségviselőként járt el. Ez - cégen belül - nem azt jelenti, hogy mindkét ügyvezető önállóan, a másik ügyvezetőtől függetlenül szabadon azt tesz, amit

maga jónak tart.

- [76] Az elkövetéskor hatályos Gazdasági társaságokról szóló 2006. évi V. törvény (Gt.) 30. § (1) és (2) bekezdése szerint „a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal – és ha e törvény kivételt nem tesz –, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. ... A gazdasági társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni.” Jelen ügyben a II. rendű terhelt, mint vezető tisztségviselő nem így járt el.
- [77] Mindebből következik, hogy a védő felülvizsgálati indítványában foglaltaktól eltérően ... II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségre vonására a 3 rendbeli csalás büntetében a tényállás III. pontjában részletezett cselekmények alapján a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése nélkül került sor.
- [78] 4. A Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a jogerős ítélettel kiszabott büntetés revíziójára felülvizsgálat keretében csak akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályainak megsértése miatt került sor törvénysértő büntetés kiszabására [Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja]. Miután a felülvizsgálati indítvánnyal támadott minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.
- [79] Mindezekre figyelemmel – s miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles – a Kúria a ... II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt nem találta alaposnak és a megtámadott határozatokat – a Be. 426. §-a alapján – hatályában fenntartotta.
- [80] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.
- [81] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

, 2016. október 20.

. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k.

előadó bíró, Dr. Tóth Györgyi s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Schulz Oszkárné
tisztviselő